N°. 3289. **DE TIJD.** 1858.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 26 FEBRUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 25 Februarij.

Gisteren is in de Tweede Kamer beraadslaagd over het voorstel van wet, waarbij het gebruik van 't koloniaal batig slot over 1855 wordt geregeld. De voordragt zelve bleef onbesproken, maar ter gelegenheid daarvan werden verschillende aangelegenheden opgehaald.

Na den heer Stolte, die uitvoerig betoogde, dat de verpligte arbeid in onze koloniën evenmin kan worden afgeschaft als de heerendienst, gaf de heer Hoëvell een overzigt over verschillende hangende quæstiën, die in 't voorloopig verslag met zorg behandeld, in de memorie van beantwoording met eenige onbeduidende bewoordingen zijn op zij geschoven. De spreker meent, dat de minister een knorrigen toon heeft aangeslagen. Intusschen, dat is het niet, maar blijkbaar is het, dat de minister zich van eenig vragen, hoe dan ook, heeft afgemaakt. 1°. Omtrent de Indische *komptabiliteits-wet* geeft de minister ten antwoord op het verwijt van uitstel, dat eerst dan dit onderwerp zal kunnen worden geregeld, als onze komptabiliteitswet zal zijn tot stand gebragt. Hij heeft gelijk, dat men 't eerst eens moet zijn over de algemeene beginselen, alvorens men de zaak voor de Oost kan aangrijpen. 2°. Omtrent de bedenkingen van den spreker ten aanzien van het *vervoer* der landsprodukten, dat door middel der publieke *aanbesteding* kan en behoorde te geschieden, neemt de Regering een voorzigtig stilzwijgen in acht. 3°. Voor de pakketvaart, die reeds twee jaren hangt, raadpleegt men thans den minister van Financiën! Ongetwijfeld tracht de Regering het spreekwoord in praktijk te willen brengen: *langzaam gaat zeker*. Maar wij merken daartegen op, dat in het spreekwoord toch in allen gevalle spraak is van gaan, zij het dan ook al, dat het langzaam gaan is; terwijl bij 't ministerie slechts zaak is van stil zitten. 4°. Het Indiesch drukpers-reglement had, ten gevolge eener motie van orde door de Kamer aangenomen, de belofte gekregen, dat het zou herzien worden. Daarvan is geen spraak meer. Het wordt begraven onder den druk van den opstand in Engelsch Indië. En zegt men nu der Regering, dat de opstand der Sepoys volstrekt niets te maken heeft met ons drukpers-reglement op Java; dan redt zich de Regering langs de achterdeur, dat zij niet geroepen is, om de oorzaken van dien opstand op te sporen!

Na deze algemeene klagten te hebben vooruitgezet, komt de spreker tot twee punten, die hij bijzonderlijk aan de aandacht der Kamer onderwerpt.

Het eerste betreft de noodzakelijkheid dat, gelijk het loon van den arbeid voor de koffij-kultuur is verhoogd, insgelijks het loon voor de indigo-kultuur moet verhoogd worden. Hetgeen de minister toestemt.

Het tweede punt raakt de uitgifte van kultuur-kontrakten, die de heer van Hoëvell wil hebben geregeld bij de wet. De minister bestrijdt zulks, tot onze bevreemding. Het mag des te meer verwonderen, omdat in eene beraadslaging op het einde van 1856 gehouden, maar toen onafgedaan gebleven, de helft van de Kamer zich daarvoor verklaard heeft, middelerwijl de andere helft plus één, toenmaals den minister heeft behoed voor eene nederlaag op het punt, niet met het systeem van den minister goed te keuren, maar met de diskussie omtrent de aangelegenheid te verdagen.

De minister verklaart, dat hij tot de grondige diskussie van de zaak bereid is, en vraagt dat men een lateren dag, door den voorzitter in overleg met den minister te bepalen, zal nemen, om de aangelegenheid aan eene opzettelijke beraadslaging te onderwerpen.

Het is ons aangenaam. Want schromelijk is het misbruik, dat van de uitgifte van kultuur-kontrakten is gemaakt, en bij voortduring nog gemaakt kan worden. Al te dikwerf, ook de heer Stolte erkent het, en hij staaft zijne erkentenis door voorbeelden, hadden de kontrakten, die aan gunstelingen worden uitgegeven, het karakter van geschenken, waarbij aan dengene, die een kultuur-kontrakt ontving, een *cadeau* werd gedaan van omstreeks de ƒ 100,000. Wat gebeurde toch bij de uitgifte van dergelijke kontrakten? Deze verkocht zijn kontrakt, zoodra hij 't ontvangen had, en kreeg er soms den prijs voor van ƒ 120,000. Het goevernement had hem dus, ten schade van het land, een prezent gedaan van eene ton gouds en 20 duizend gulden! Een ander verhuurde zijn kontrakt voor de som van 36 à 34 duizend gulden 's jaars! Een derde liet de zaak aan een administrateur over en genoot hier te lande de aanzienlijke winsten! Ziedaar de voorbeelden door den heer Stolte geleverd. En let wel op, dat die voorbeelden menigvuldig zijn. Behalve nog de willekeurige beschikkingen, die even dikwerf genomen worden ter gelegenheid, dat de tijd, waarvoor de kontrakten gelden, verloopen is, en zij derhalve moeten vernieuwd worden. De heer van Hoëvell merkt op, dat ook die verlenging der kontrakten afhangt van gunst, en dat de bepalingen, die er aan verbonden worden, niet naar vaste regels, maar naar gunst worden opgemaakt.

Dat alles ligt in den aard van de zaak, zoo lang er geene wettelijke voorschriften zijn, waaraan de Regering gebonden is. Wie de geschiedenis der duiten-plaatjes nagaat, niet slechts de geschiedenis van de laatste aanbesteding, maar van alle aanbestedingen, die hier, in het moederland, onder het oog der Kamers en der pers hebben plaats gehad — die zal daaruit begrijpen, wat er van de uitgifte van kontrakten in de Oost moet komen, als die dáár door een oppermagtig bestuur, zonder kontrôle van pers en Vertegenwoordiging, en zonder wettelijken regel of band worden verhandeld.

Met genoegen vernemen wij derhalve, dat de zaak weldra opzettelijk zal worden behandeld en uitgemaakt. En wij vertrouwen, dat de meerderheid der Kamer het besluit zal nemen om door wettelijke bepalingen aan alle misbruiken zoo veel mogelijk den bodem in te slaan.

Wij betoogden gisteren, dat Engeland reeds te veel op den hals heeft, dan dat het den Franschen Keizer nog daarbij zou opnemen.

Het ministerie-Derby, 'twelk thans aan 't roer is gekomen, is daarenboven een behoudend ministerie, en heeft omtrent de buitenlandsche politiek steeds de behoudende beginselen in praktijk gebragt. Het is niet te verwachten, dat het daarvan nu zal afwijken, tenzij dat het, om zich staande te houden, dewijl het geene meerderheid in het Parlement heeft, zich liet aangrijpen door den volkswaan van den dag. Maar dan zou het 1°. handelen in strijd met de verklaringen, door de leden van het nieuwe ministerie gegeven tijdens de beraadslaging over de motie van den heer Gibson; 2°. breken met al de antecedenten zijner partij, en 3°. zich in eene avontuurlijke politiek werpen, waarvan niemand noch de gevolgen, noch het uiteinde kan berekenen.

Wij weten dat er soms veel gedaan wordt, om eene bemagtigde portefeuille te blijven behouden; maar de *Tories* hebben meer nog dan de *Whigs* goevernementale traditiën, waaraan zij grootere waarde hechten dan aan het bezit van eenige portefeuille. Die goevernementale traditiën maken de kracht uit van het Engelsch parlementair goevernement; en 't zijn niet de Tories, die 't voorbeeld mogen geven, dat men daarvan afwijkt.

Uithoofde daarvan verontrusten wij ons niet zeer over den loop, dien de zaken in Engeland genomen hebben ten aanzien van Frankrijk.

Hoe de *Tories* aan eene meerderheid in het parlement zullen komen is eene andere vraag, waarvan, wij vertrouwen 't altans, de oplossing zal moeten worden gezocht buiten de hangende quæstie met Frankrijk.

Het optredend ministerie kan beginnen met de zaken loopende te houden, en zal in de eerste plaats zich met Frankrijk trachten te verstaan omtrent de Europeesche zamenzweerders, die zich in Engeland genesteld hebben. Naderhand zal het naar een vraagstuk moeten rondzien, dat het tot middel aangrijpt om zich, des noods door eene ontbinding van het Lagerhuis, eene meerderheid te verschaffen

Dat is de vermoedelijke weg, dien het zal hebben te bewandelen.

Uit dat oogpunt beschouwd laat het zich aanzien, dat de taak, om Frankrijk te bevredigen, niet al te zwaar zal worden gemaakt. Elke partij, die in Engeland naar het roer van Staat kan dingen, heeft er belang bij, dat deze quæstie wordt opgeruimd. Daarenboven, zij die voor de beteugelings-wet van lord Palmerston gestemd hebben, kunnen niet anders dan zich gelijk blijven, en indien de Tories die wet weer opvatten, of een gelijken maatregel voorstellen, zullen zij dien moeten goedkeuren. Zij waren zoo talrijk, dat, als zich nu daarbij nog voegen de *Tories*, die 't ministerie steunen, reeds daardoor eene groote meerderheid voor de *bill* zal zijn tot stand gebragt.

Of misschien weten zich de *Tories* te redden zonder wettelijken maatregel. Het arsenaal van beteugelingswetten in Engeland is zoo ruim voorzien, dat, wie daarin rondsnuffelt, al ligtelijk de hand zal leggen op eene of andere oude wet, die, nooit afgeschaft, door den eersten den besten van kracht kan worden gemaakt, als slechts hare toepassing wordt ingeroepen.

Van de zijde van Engeland, waar eene parlementaire intrigue gebruik heeft gemaakt van de kans om lord Palmerston te doen vallen, is alzoo op dit oogenblik, naar onze meening, geen al te groot bezwaar.

Iets anders is het van de zijde van Frankrijk, waar bij Keizer Napoleon, diep gegriefd door de intrigue, die zoo met zijne eer als met zijn leven speelt, de neiging moet ontstaan, om andere wegen te zoeken. Van die zijde kon 't wel eens gebeuren, niet dat men nu een breuk begeerde, maar dat men langzamerhand de reeds op vele punten geknakte alliantie liet wegsterven, om hechtere, meer zekere en duurzamere verbindtenissen op het Vasteland aan te gaan.

Onlangs is gemeld, dat er te Genua een vervolging was ingesteld tegen de *Gazetta del Popolo*, het orgaan der Mazzinisten. Dit blad had, naar aanleiding van den aanslag op het leven des Franschen Keizers, lofredenen op den staatkundigen moord gehouden. De Sardinische Regering, gevolg gevende aan den aandrang van het Parijsche kabinet, nam maatregelen om de openlijke prediking van zulke theoriën tegen te gaan. De *Gazetta* liet dienvolgens dat onderwerp varen, doch om zich schadeloos te stellen deelde zij een reeks artikelen mede, onder den titel: „Doen wij als de priesters." Het onbeschaamde paart zich daarin aan het belagchelijke. De schrijver stelt voor den christelijken Zondag te vervangen door den *burgelijken* Zondag. Ziehier hoe hij aanraadt dien te vieren:

„Iederen Zondag moet men in een ruim lokaal de scholieren van alle kollegiën vereenigen, waar een professor hen onderwijzen moet in de burgerlijke en staatkundige opvoeding, en zijn gehoor te onderhouden heeft over de wetsontwerpen, die in de afgeloopen week behandeld of aangenomen zijn door de Kamer. Dit onderrigt zal publiek zijn, en zoowel de meisjes als de jongens moeten er deel aan nemen.

„Ik hoor reeds," zegt de schrijver, „de kreeten der priesters over dit zamen zijn der beide seksen, maar waarom laakt gij in de school wat gij in de kerk goedkeurt? Zoudt gij willen volhouden dat het heiligdom der letteren en wetenschappen minder verheven was dan uw winkel (*vostra bottega*)? Huichelaars!"

Verder stelt de *Gazetta* een groot jaarlijksch kerkelijk feest voor ter eere van de Grondwet, gedurende 'twelk ieder Bisschop en Pastoor verpligt zal zijn den predikstoel te bestijgen, en daar een lofrede te houden op de instellingen, waarvan dit blad zulk een edel gebruik maakt. De plaatselijke autoriteiten zouden ditmaal de preek moeten bijwonen, en verpligt zijn met de uiterste strengheid tegen elken geestelijke te werk gaan, die geen geestdrift genoeg vertoonde.

Men ziet hoe heerlijk de vrijheid is, die de vrienden van Mazzini aan de wereld willen bereiden.

Een ander staaltje van denzelfden aard is te vinden in een Zwitsersch demokratiesch blad, het *Journal de Commerce*. Dat blad verslag gevende van een opera, *Robespierre* genaamd, te Bern opgevoerd, noemt de muziek daarvan „de muziek der toekomst."

Om wel te begrijpen wat daarmede bedoeld wordt, wete men dat het roode bladje er aan toevoegt: „Was

de uitbarsting van 14 Januarij voor de opera te Parijs ook niet eene muziek der toekomst?"

Bij de diskussie eergisteren in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gehouden, heeft de heer van Hoëvell o. a. te kennen gegeven, dat nopens het verhandelde in komité-generaal, op Dingsdag jl. gehouden over het traktaat met België, het geheim niet was opgelegd. Hij deelde dan ook mede, dat de minister van Koloniën in dat komité-generaal zijne verwondering betuigd had, dat sommige leden der Kamer tegen de afschaffing der differentiëele regten op Java gestemd waren, dewijl hij meende, dat onderscheiden leden dit verlangd en daarop dan ook aangedrongen hadden. De minister had dus gehoopt, dat door het gedane voorstel aan de wenschen van de bedoelde leden zou zijn te gemoet gekomen. Wij kunnen thans ten opzigte der beraadslagingen in komité-generaal gevoerd, nog nader kenbaar maken, dat de Kamer, bij de beoordeeling van het gesloten verdrag, eigenlijk was verdeeld in twee geheel tegenover elkander staande rigtingen. Aan de eene zijde werd betoogd, dat men bij dit traktaat veel te veel aan België toekende en dat daartegen over geene voordeelen hoegenaamd, immer van weinig beteekenis voor Nederland stonden. Ons tarief van in- en uitvoer was voor andere landen reeds zoo voordeelig, dat men er volstrekt geen reden in zag om België nog meer te bevoordeelen, zonder wederkeerige bevoorregting voor ons land.

Aan den anderen kant schaarden zich zij, die tegen de sluiting van alle handelsverdragen gestemd zijn. Ging men daartoe toch over, dan meenden zij ook, dat daarvoor bijzondere redenen moesten bestaan en dat men tegenover de bevoorregting ook eenige vergoeding moest verkrijgen. En nu waren het de voorstanders der beide rigtingen daaromtrent eens, dat de opheffing op de differentiëele regten op Java, ten behoeve van België niet geraden was. Het differentiëel stelsel is een allerbelangrijkst vraagstuk en, zoo men nu al mogt besluiten om die regten af te schaffen, dan moet dit niet het eerst geschieden voor een land, dat geene koloniën heeft en dus uit dat oogpunt ons geene wederkeerige voordeelen kan aanbieden. De vereeniging nu van voorstanders der beide rigtingen, heeft tot de verwerping van de voordragt, met bijkans algemeene stemmen, aanleiding gegeven. De diskussie moet soms vrij levendig zijn geweest. Onder de redevoeringen, die bijzondere aandacht trokken, noemt men die van de heeren van Zuylen van Nyevelt, van Wintershoven en anderen. De minister van Buitenlandsche Zaken en van Koloniën voerden, ieder voor zooveel hem betrof, het woord tot verdediging van het gesloten verdrag en van de gevoerde onderhandelingen. De minister van Financiën, die tot de sluiting van het traktaat had medegewerkt, werd, tengevolge van het sterfgeval van eene zijner naastbestaanden, verhinderd, zich mede met die taak te belasten. Dat de verdediging aan de Kamer niet afdoende, niet overtuigend is toegeschenen, blijkt uit den uitslag der stemming. Wat het gevolg van de verwerping van het traktaat zijn zal, is nog onzeker. Wel zijn er geruchten in omloop, dat een of meer der ministers hun ontslag zouden hebben aangeboden, maar of dit zal worden aangenomen is eene vraag, die zich spoedig zal ophelderen.

Men meldt ons heden uit 's Hage, dat het in overweging nemen van het voorstel der 9 leden tot amortizatie van 16 millioen, aangenomen is. Maandag zal het wetsontwerp op de regterlijke organizatie in behandeling komen. Omtrent het ministerie valt niets nieuws te melden en blijft alles onzeker.

Den 22n Februarij heeft het ijs in den Neder-Rhijn tusschen Amerongen en Wijk bij Duurstede zich op twee plaatsen vastgezet.

In de Nieuwe Maas te Brielle 's morgens veel ijs, hetwelk later met de ebbe grootendeels is afgedreven.

In den Gelderschen IJssel was tegen de schipbrug te Zutphen eenig ijs vastgedreven, boven- en benedenwaarts was drijfijs.

In de Merwede te Werkendam veel ijs, dat het Noorderdiep afgedreven is. In de Nieuwe Merwede eenig drijfijs.

Den 23n in den Neder-Rhijn te Arnhem en te Vreeswijk geene verandering in den staat van het ijs.

De Nieuwe Maas voor en boven Brielle met zeer veel drijfijs bezet, hetwelk met de ebbe gedeeltelijk zeewaarts is afgedreven. Eene zeestoomboot is naar Rotterdam opgevaren.

In den Gelderschen IJssel geene verandering in den staat van het ijs.

In de Boven-Maas was van de Blaauwe Sluis tot het veer te Empel drijfijs; van dáár tot den hoek van den Hedelschen Waard het ijs vast, vervolgens tot Hedel open water. Van den mond der Dieze tot het veer te Bokhoven zat het ijs vast, lageraf was drijfijs. Van het veer te Nederhemert tot Andel zat het ijs vakswijze vast. Bij Heusden was het ijs op de Doode Maas 81 duim. *(N. St.-Ct.)*

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 24 Februarij.

In deze zitting hebben de beraadslagingen plaats gehad over het wetsontwerp tot regeling van het koloniaal batig slot over 1855. De heeren Stolte, van Hoëvell, Hoffman, van Eck, van Lynden en de minister van Koloniën hebben daarbij het woord gevoerd. Onder de behandelde onderwerpen behoorde ook dat betreffende de uitgifte van kultuur-kontrakten, en de al of niet wenschelijkheid om de regelen daarvoor te stellen bij de wet.

Daar de minister verklaarde op deze belangrijke zaak later te willen terugkomen, nadat door hem deswege een voorafgaand onderzoek zou zijn ingesteld, heeft de Kamer, naar aanleiding van een voorstel van den heer van der Linden, besloten om de beraadslaging over het opgemelde wetsontwerp op een nader vast te stellen dag voort te zetten.

KOEVORDEN, 23 Febr. Gisteren avond cirka half elf ure ontstond er brand bij den landbouwer M. in het alhier zeer nabijgelegen gehucht het Klooster. Niettegenstaande zich van hier zeer vele menschen naar de plaats des onheils spoedden, was er echter door de droogte en sterken oostenwind aan geen blusschen te denken. Binnen een uur zijn dan ook huis, schuur en inboedel, alsmede drie koeijen, twee paarden en een varken, eene prooi der vlammen geworden. Naar men verneemt zou slechts het onroerend goed geassureerd zijn. De oorzaak van den brand is onbekend.

VOLLENHOVEN, 22 Febr. Van hier kan gemeld worden, dat de huurprijs der landerijen, gelijk elders, ook aanmerkelijk is toegenomen. Zoo is onlangs een stuk weiland verhuurd, groot ongeveer vijf koeweiden, voor de aanzienlijke som van *f* 260, zijnde de koeweide hierdoor geklommen op *f* 52. Bij eene vroegere verhuring bragt hetzelfde stuk *f* 160 op, waardoor de koeweide op *f* 32 te staan kwam. *(H. & E.)*

ZWOLLE, 23 Febr. Dezer dagen is door een groot aantal ingezetenen alhier een adres aan Z. M. den Koning ingezonden, houdende eerbiedig verzoek, om de voorgenomen vestiging van een koloniaal militair invaliedenhuis te Zwolle te doen plaats hebben.

Adressanten — voorop stellende, dat de zucht naar voordeel voor den handeldrijvenden en nijveren burgerstand minder de drijfveer van hun verzoek is, dan de begeerte, om tijdgenoot en nakomeling, in hun midden, een duurzaam blijk van Z. Ms. wijsheid en liefde te doen huldigen — wijzen er op, dat de ligging van Zwolle gezond is, zijne naaste omstreken rijk zijn aan schoone wandeldreven en vischrijke wateren, welke beide den bejaarden of verminkten krijgsman een gewenschte uitspanning aanbieden, en vooral dat de gemeenteraad, als blijk van hooge belangstelling, drie onderscheidene plekken kostbaren grond, om daaruit eene keuze te doen, ten geschenke heeft aangeboden.

DOESBURG, 24 Febr. Bij de heden alhier gehoudene stemming tot benoeming van een lid voor de Provinciale Staten van Gelderland, ter vervanging van den heer Mr W. C. Ketjen, onlangs overleden, zijn ingekomen 375 biljetten; van onwaarde 4, volstrekte meerderheid 186. Daarvan hebben verkregen: de heer Mr. H. W. van Westerboeck van der Horst, kantonregter te Doesborgh, 96; — Mr. H. A. Ridder van Rappard, officier van Justitie te Zutphen, 90; — Mr. R. J. de Nereé tot Babberich, griffier bij het kantongeregt te Doesborgh, 56; — Mr. H. J. O. C. T. S. Baron Hacfort tot Ter Horst, kantonregter te Elst, 51; — Mr. L. H. W. Lovecaat Vermeer, kantonregter te Terborg, 33; de overigen waren verdeeld tusschen zeven personen, derhalve herstemming over de twee eerstgenoemden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Feb. Morgen neemt het proces tegen de beschuldigden van den moordaanslag dd. 14 Jan. een aanvang. De akte van beschuldiging is openbaar gemaakt, zeer uitvoerig en door den prokureur-generaal Chaux-d'Est-Ange onderteekend. In de meeste bladen is zij opgenomen.

De bladen trachten te bewijzen dat de dépêche van graaf Waleski, welke een voorwendsel tot eene vijandige stemming in het Engelsch parlement heeft aanleiding gegeven, de verwijten niet verdient, welke sommige redenaars der oppozitie er tegen gerigt hebben. Meer en meer verdwijnt intusschen de vrees voor een breuk met Engeland, bij de verzoenende houding die het Fransche goevernement heeft aangenomen.

— Men herinnert zich in officieële kringen, dat het graaf Derby was, die vier-en-twintig uren na de afkondiging van het tweede Keizerrijk, het erkende en wel ondanks de meening van zekere vertegenwoordigers van Europeesche mogendheden, die den raad gaven alvorens te overwegen. Graaf Walewski bevond zich destijds in Engeland en stond in zeer vriendschappelijke betrekkingen met den minister-prezident. 't Is derhalve waarschijnlijk — zoo zegt men hier — dat die oude betrekkingen spoedig weder zullen worden aangeknoopt.

— Sedert den 20n dezer hebben Jules Favre en N[illegible] gent-St. Laurent met Orsini en Pierri, wie zij moeten verdedigen, konferentiën gehouden. Orsini houdt zich meer dan ooit aan zijn stelsel van ontkentenis, 't welk hij van den aanvang gevolgd heeft. Omtrent Rudio verneemt men, dat hij minder gerust is, en veel heeft verloren van zijn onverschilligheid, welke hij in den begin ne toonde. Heden heeft men den beschuldigden de lijst der getuigen gegeven, en zij zullen van hunne zijde die der getuigen, in hun voordeel, overleggen. Naar men verzekert, zijn deze niet talrijk, en zullen slechts over het gedrag der beschuldigden te Parijs getuigenis geven.

— Onder de papieren bij den Engelschman Hodge gevonden, die te Genua in hechtenis is genomen, zijn brieven van Mazzini en van meer uitgewekenen, die een nieuw licht over de zaak van Orsini en medepligtigen werpen, en bovendien de oplossing der laatste gebeurtenis geven.

— Graaf Persigny heeft den dag vóór zijn vertrek een konferentie met lord Cowly gehad, die twee uren duurde; en gisteren des voormiddags is hij een geruimen tijd ten gehoore bij den Keizer geweest. Men zegt dat hij belast is met zeer verzoenende mededeelingen.

— Maarschalk Bosquet neemt merkbaar in beterschap toe.

— Het bevestigt zich, dat het huis Odier zijne verpligtingen zal vervullen en spoedig zijne werkzaamheden hervatten. Mevrouw Cavaignac heeft volstrekt geen gelden in de zaken haars vaders en bezit, behalve haar eigen vermogen, meer dan 600,000 franken aan geld en onroerende goederen, welke de generaal drie jaren geleden van zijn oom erfde.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Febr. Van de gewigtige wetsvoorstellen is de City-Reformbill betrekkelijk goed ontvangen. De overheden zelve der stad doen trouwens dit jaar een poging om zich te hervormen; maar de regeringsbill geeft de hoofdstad zooveel voorregten boven de overige stedelijke besturen des lands, dat men omtrent de uitkomst volkomen gerust kan zijn. Tot hiertoe heeft men zich in *East-India-House* aan den bovengenoemden tegenstand der City onderworpen; immers wat Londen vermag, dat zal ook wel een rijk als het Oost-Indische vermogen. Maar zal de kompanjie Bohadoor, zooals de Hindoes zeggen, ook datgene doen wat de City niet meer vermag, namelijk de bijl tegenhouden, die haren wortel raakt? Ondanks al het geschreeuw dat de slechtste en, met alle inspanning, ook de beste verdedigers der Kompanjie aanheffen, zal, zoo als beweerd wordt, de bill evenwel op alle hare punten worden aangenomen. De meerderheid der liberalen en radikalen is het eens omtrent de afschaffing der Kompanjie, die niets anders dan bouwvallen vertoont. De konservatieven waren, zoo als men zich zal herinneren, verleden najaar, ten minste als men de redenen hunner leiders in aanmerking neemt, van hetzelfde denkbeeld, en niet eerder dan toen het bestuur zich ernstig tot tegenstand gereed maakte, en met het ministerie oneensgezind werd, begonnen de Derbys en Disraëlis te overwegen, en thans zien wij hen van lieverlede als de verdedigers derzelfde petitie optreden, waartegen zij vroeger storm liepen. Algemeen gelooft men, dat men eenparig voor den maatregel gestemd is.

— De *Morning-Post* zegt omtrent de aftreding der ministers het volgende: Deze gebeurtenis is voor het land zekerlijk even onverwacht als onaangenaam. De populairste minister, dien Engeland sedert Pitt gehad heeft, valt eensklaps als het offer van den onverstandigen luim eener faktie. Wij willen ditmaal der meerderheid geen plan tot koalitie aanwrijven. 't Is desniettemin wederom de toevallige zamenhechting van verspreide atomen, die van de Chineesche quæstie zijn overgebleven. Destijds vereenigden zich de atomen om lord Palmerston te berispen, dat hij Engelands eer tegenover de zorgelooze Chineezen verdedigde. En nogmaals ontmoeten zij elkander om de Regering aan te vallen, wijl die, ook nu ter verdediging van 's lands eer, in onze wetgeving een gebrek wil herstellen en een vonkje sympathie toont voor het leven van een met ons verbonden vorst en voor de welvaart van naburige Staten. Lord Palmerston — juist hij — moest het zijn die Engelands eer prijs gaf. Zoo oordeelt John Russell, die bevreesd uit Weenen sloop; zoo oordeelt Gladstone, die zijne kollega's en zijne verantwoordelijkheid tijdens de krizis van den Krim-oorlog in den steek liet; zoo oordeelt Disraeli, die als minister zelfs niet den Groothertog van Toskanen het hoofd dorst bieden. Waarlijk, 't zijn bevoegde regters, die in Milner Gibson een geschikten uitvoerder vonden! Het was dezen gentleman — den vertegenwoordiger der bedeesdheid van de radikalen, den apostel des vredes tot elken prijs — 't was dezen voorbehouden als den redder van een valsch eergevoel en een bespottelijk patriotismus op te treden!"

— Hoewel de monster-meeting in Hydepark ten ge

volge der aftreding van het ministerie onnoodig en daarom bij groote aanplakbiljetten was afgezegd, wilde het gepeupel van heinde en verre zich het pretje niet laten ontnemen, en tegen vier ure des namiddags vormden zich daar ter plaatse naar rumoer hunkerende groepen, die slechts de gelegenheid wachtten, om zich ten koste van anderen vrolijk te maken. Die gelegenheid deed zich spoedig voor, en verscheidene vreemdelingen ook Engelschen zijn beleedigd geworden. De toevallige komst van twee Franschen in het park, was het gewenschte sein. Van alle zijden ging het geroep op: Daar zijn ze! Daar zijn ze! En men omringde, vervolgde, greep hen, wierp hen met aardkluiten, tot zij eindelijk een openstaand hek binnen vlugtten. Hetzelfde lot ondergingen anderen, die of Franschen waren, of daarvoor gehouden werden. Of het gepeupel in hen vermomde spionnen vermoedde of zijn lust aan Franschen wilde koelen, is moeijelijk te bepalen, want toen later een paar personen, die Italianen geleken, in het park werden gezien, ving het spel op nieuw aan. Een rijtuig waarin het volk een der verdedigers van de zamenzweerings-bill meende te herkennen, werd met aardkluiten geworpen; eenen heer te paard werd den hoed van het hoofd gesmeten en hij ontving een steen in 't aangezigt. Eindelijk maakte de policie, die in de nabijheid vereenigd was, aan het schandaal een einde, en nam een paar snaken gevangen, die zich het dolst gedragen hadden.

— Als men den koers der staatspapieren als barometer der openbare opinie beschouwt, zoo zegt de *Times*, dan mag er gezegd worden, dat de verbazing en het leedwezen over lord Palmerstons val grooter is, dan wat men sedert jaren in dergelijke gevallen heeft opgemerkt. In de maand Maart ten vorige jare, na de verwerping van het voorstel betreffende de Chineesche zaken, daalden de consols slechts ⅜ pCt., wijl men wist dat lord Palmerston dadelijk een beroep op hel land zou doen. Doch nu de mogelijkheid daartoe niet denkbaar zijnde, is de daling grooter, en bedraagt op dit oogenblik 1⅛ pCt.

— 't Is nu bijna een jaar geleden, dat lord Palmerston in de Chineesche quæstie de nederlaag leed. Cobdens amendement werd den 3 Maart 1857 met 263 tegen 247 stemmen aangenomen. Toenmaals bedroeg de meerderheid 16 en 515 was het getal der stemmenden. Verleden vrijdag was het wederom een amendement van een der leden der Manchester school, die Palmerston de minderheid deed verkrijgen.

— Het proces tegen de direkteuren der Britsche bank zal, naar men zegt, der Regering, in wier naam het gevoerd wordt, meer dan 20.000 £ kosten. Sir F. Thesiger alleen zal als advokaat 1000 guinjes en bovendien dagelijks 100 £ ontvangen. Niet veel minder zal de tweede door de kroon aangestelde advokaat trekken. De tegenpartij betaalt haren eersten verdediger en zijn kollega bijna even veel.

— Aan een dépêche uit Alexandrië, dd. 16 Febr., bij het ministerie van Buitenlandsche Zaken ontvangen, is het volgende ontleend: »Sir Colin Campbell, nam den 14 Jan. nabij zijn hoofdkwartier eene stelling, (kanowy) die sinds door de brigade Walpole is bezet. Dit korps was bereids vroeger naar den Ganges verplaatst, om aan een tegenover den mond der rivier Rumguhr gelegene plek, een brug over die rivier te leggen. De brigadier Walpole trok, na de voltooijing der brug, er over naar Rohilcund. Alvorens de brigade naar Bareilly marcheerde, om er de muiters onder Khan Bahadoor Khan uit te verdrijven, nam de opperbevelhebber ze in oogenschouw. Sir Colin Campbell wilde niet vóór de komst van den uit Agra, verwachten belegeringstrein, die door het 38e regiment geeskorteerd werd, met zijne hoofdleger naar Rohilcund oprukken. De muiters, die zich den 30n Jan. uit Rohilcund naar het distrikt van Muzufernuggur hadden begeven, werden door den kapitein Bolaragen geslagen en over de rivier terug gedreven. De muiters van Calpi waren in aanzienlijk getal vereenigd, naar men zeide, onder Nena Sahib, die de Engelschen in de rigting van Nagolii bedreigde. Als dit inderdaad het geval is dan zal een zamentrekking van krijgskolonnes uit Dschubbulpoor, Rewah en Sehur aan dien tegenstand spoedig een einde maken. In het distrikt Tschaneloor, op den weg van Mallagamoor, is een gevecht geleverd tusschen den kapitein Montgommery, policie-inspekteur te Ahmednuggoor en een bende Bheels. Kapitein Montgommery, 3 officieren en 50 man werden gekwetst.

— Het proces-Bernard, wekt de belangstelling in hooge mate, zoowel in hooge als lagere kringen. Men zal nu spoedig zien hoe 't met het van kracht zijnde regt gesteld is en of inderdaad een niet-genaturalizeerde vreemdeling wegens een buitenlands uitgevonden zamenzweering, hier strafbaar is. De heer Bodken, advokaat der kroon, beroept zich op de aangenomen beschuldiging ter zake van beleedigingen, eene buitenlandsche Regering aangedaan. Intusschen meenen sommigen, dat de Regering beter zoude hebben gedaan, een proeve te nemen alvorens hare zamenzweerings-bill voorstellen.

— Luidens een over Alexandrië ontvangen dépêche, dd. 17 dezer, bestaat er een feit, 'twelk voor de zaken der Engelschen in Indië bijzonder voordeelig zou zijn. De muiters van Lucknow namelijk, zoo meldt die dépêche, bestrijden elkander. Men weet nu dat te Lucknow het aanzienlijkst en best geoefende korps der muiters vereenigd is, en dat lord Campbell tegen dat korps zijne operatiën rigt.

Men moet in 't oog houden, dat genoemde dépêche uit Alexandrië is gezonden een dag na de officieële dépêches, die door het goevernement aan de bladen zijn medegedeeld, maar ook een dag voor die, welke de *Times* behelst, waarin niets gezegd wordt dat eenigzins zweemt naar tweedragt in het leger der muiters, zoodat men dat berigt voorshands niet onvoorwaardelijk mag aannemen.

— De *Court-Circular* verhaalt, bij gelegenheid van het afsterven van den hertog van Devonshire, een zonderlinge geschiedenis. Gedurende meer dan een halve eeuw, zegt het blad, is een opmerkelijk verhaal over de geboorte van den Hertog van Devonshire, die onlangs overleed, in omloop geweest. De algemeene bekendheid daarvan maakt, dat daarover gerust zonder onbescheidenheid in de bladen kan gesproken worden. Reeds bij het leven des Hertogs veroorloofden geruchten zich zijn afkomst in twijfel te trekken. Men schreef hem een verwantschap toe, die geheel in strijd was met het wettig bezit van den rang en de domeinen, waarvan hij evenwel tot zijn dood in het genot bleef.

Men wil dat de vijfde hertog van Devonshire, die in 1775 met een dochter van graaf Spencer huwde, den 21 Mei 1790 vader van twee kinderen werd. Het een, waarvan zijn echtgenoot beviel, was een dochter, het ander een zoon, dien hij buiten den echt bij een vrouw van hoogen rang verwekt had. De hertog, die vurig een mannelijken erfgenaam verlangde, verruilde, naar men verzekert, de wettige dochter voor den onwettigen zoon, die later den titel van hertog en de aanzienlijke goederen erfde, welke daaraan verbonden zijn. De dochter trouwde in lateren tijd met den generaal E.

Deze verruiling bij de geboorte moet echter op de eene of andere wijs ter ooren zijn gekomen van lord George Cavendish, de broeder van den Hertog, die, zoo zijn broeder geen mannelijke kinderen naliet, hem in zijn titels en vaste bezittingen moest opvolgen. Toen in 1811 de Hertog stierf en het ondergeschoven kind, dat tot dusverre markies van Harlington heette, den titel van herton van Devonshire aannam, onthulde naar men zegt, lord Cavendish hem het geheim zijner geboorte, en toonde hem, dat hij voldoende bewijzen bezat, om hem een proces aan te doen, en hem door een regtbank als onwettig bezitter der familie-domeinen te doen verklaren; maar voegde er bij, dat uit eerbied voor een naam, dien hij niet openlijk wilde schandvlekken, hij den jeugdigen hertog zijn bezittingen zou laten, op voorwaarde nogthans dat de laatste geen huwelijk zou aangaan, waaadoor de titels en de goederen van het huis van Devonshire op een erfgenaam in de regte lijn zouden kunnen overgaan.

Wat hiervan nu waar is valt moeijelijk te zeggen, maar dit althans is zeker, dat door den overledenen hertog nimmer een dame als zijn echtgenoot in de wereld is voorgesteld geworden, en men heeft altijd geloofd dat hij jong gezel is gebleven. En zoo het waar is dat hij een verbindtenis van den boven vermelden aard met lord Cavendish heeft aangegaan, dan is de laatste ten grave gedaald in de overtuiging, dat het kontrakt tot dusverre getrouwelijk was nageleefd, en dat zijn eigen erfgenaam in vervolg van tijd hertog van Devonshire worden zou.

De zaken hebben zich aldus toegedragen, want bij den dood des Hertogs, nam graaf Burligton, kleinzoon van lord George Cavendish den titel aan van Hertog van Devonshire, en wordt heden als zoodanig erkend door al de leden der familie. Maar de vraag of hij daarop een wettig regt heeft, zal, naar men beweert, door de regtbanken moeten worden beslist, aangezien het schijnt dat er een pretendent van den titel en de groote bezittingen, welke daaraan vast zijn voor den dag gekomen is in de persoon, van een afstammeling, welke de overleden Hertog in een geheim huwelijk met een Katholieke dame gehad moet hebben, welk huwelijk door een priester dier godsdienst is gesloten. Zulk een echte verbindtenis, waarvan de wettigheid misschien kan worden betwist, zou evenwel niet ongeldend verklaard knnnen worden, en ongetwijfeld kan een zoon uit dat huwelijk voortgesproten, tot het erfdeel zijns vaders worden toegelaten, dat wil zeggen van den Hertog van Devonshire, tenzij men den laatste de wettigheid zijner aanspraken zou willen betwisten. Zoo de zaak voor de regters wordt gebragt, zal zij twee gewigtige vraagstukken doen ontstaan: 1°. Is de pretendent al of niet de wettige zoon van den overleden Hertog. 2°. Zoo ja, is dan de overleden Hertog al of niet de wettige zoon zijns vaders, de vijfde Hertog?

Daar intusschen de regten van den laatste openlijk bevestigd zijn geworden, ongeveer vijftig jaar geleden door het Huis der Lords, en door al de leden der familie, zou het zeer zonderling zijn dat na zulk een tijdsverloop de familie de onwettigheid van des overleden hertog tegen de aanspraken van zijn wettigen zoon zou bepleiten, en haar daartoe bewijsstukken zien inleveren, die zoo zij bestaan, sedert 1811 in haar bezit moeten zijn geweest, zonder dat zij er gebruik van heeft willen maken.

— In den *Times* komt een zeer karakteristieke brief voor van een krijgsmakker des bekenden kapiteins Hogdson, die den Koning van Delhi heeft gevangen genomen, en wien men het zoo euvel geduid heeft, dat hij op eigen gezag den ouden vorst beloofd had, dat zijn leven gespaard blijven zou. Uit dezen brief nu blijkt, dat de kapitein in geenen deele op eigen gezag gehandeld heeft, maar slechts de uitdrukkelijke bevelen van den generaal Wilson heeft gehoorzaamd. Verder geeft die brief het bewijs, dat de kapitein bij de inhechtenisneming van den Koning de meeste dapperheid en koelbloedigheid aan den dag legde. Zóó althans wordt zijn gedrag door alle Engelsche officieren te Delhi beoordeeld.

Toen Hogdson met zijn gevangene in een gesloten palankijn aan de poort van de stad aankwam, en die op zijn eisch geopend werd, vroeg hem de wachthebbenden officier, wie zich in de draagstoel bevond. »De Koning van Delhi maar," was het antwoord, dat den wachthebbenden officier zulk een krachtige uitdrukking van geestdrift ontlokte, dat die voor aan soldatentaal ongewoone ooren niet terug te geven is. De wacht wilde in het geweer treden en den kapitein met luiden jubel ontvangen. Zij liet zich daarvan alleen terughouden door de opmerking des kapiteins, dat de Koning meenen zou dat die eer hem gold. Hierop ging men verder door de prachtige, doch gedurende het beleg half verwoeste hoofdstraat, welke naar het paleis voert. Aan de poort van het paleis gekomen, leverde kapitein Hogdson zijn koninklijken gevangene in de handen van den burgerlijken beambte Sanders over, en schertsend zeide deze: »Waarachtig, Hogdson, gij verdient voor deze daad generaal te worden!" Toen de kapitein zich naar generaal Wilson begaf om dezen zijn gelukkige aankomst te melden, en de wapenen des Konings over te geven, sprak deze hem met de volgende woorden aan: »Nu, het doet mij genoegen, dat gij hem gepakt hebt, maar ik had waarachtig niet geloofd dat ik hem of u ooit weder terug zou hebben gezien." Men bood den kapitein aan een keus te doen uit de koninklijke wapenen, en hij koos daarop twee prachtige zwaarden; op het eene was de naam Nader Sjah, op het andere het zegel van Jehan Guire gegraveerd. Hij is voornemens beide aan de Koningin te schenken.

De onderhandelingen, die aan de gevangenneming voorafgingen, waren aangeknoopt geworden door Sinat Mahal, de begunstigde vrouw des Konings. De voorwaarden, onder welke de Koning zich tot de gevangenschap bereid wilde verklaren, waren belagchelijk genoeg. Hij verlangde onder anderen, dat hij en zijn gansche mannelijke nakomelingschap weder in het bezit der paleizen in alle eer hersteld zouden worden, en dat men hem in de toekomst niet alleen zijn pensioen, maar ook alle achterstallige fondsen sedert den opstand uitbetalen zou. Even zoo bescheiden waren de andere vorderingen. De voorslagen werden natuurlijk met minachting afgewezen. Ten slotte kwam men overeen den Koning te beloven dat zijn leven, zoowel als dat van Sinat Mahal en haar zoon en vader gespaard worden zou.

Begeleid door vijftig Sowars (inlandsche ruiters. Wilson had geen Europeesche troepen kunnen medegeven, omdat hij die niet ontberen kon) begaf Hogdson zich naar het graf Humayoun, waar zooals hij vernomen had, de koning door duizenden Indiërs omgeven zich ophield. De weg daarheen was zeer gevaarlijk, omdat hij tusschen de puinhoopen van het oude Delhi ligt. In de nabijheid des grafs aangekomen legde hij zijn manschappen in hinderlaag, en zond toen een bode naar den Koning af met den eisch zich als gevangene over te geven. Deze bode kwam met de verklaring terug, dat de Koning zich alleen aan luitenant Hogdson wilde overgeven, wanneer deze met eigen mond de belofte zijner regering zou willen herhalen, dat zijn leven gespaard zou worden. Kapitein Hogdson reed daarop in het midden van den weg voor de poort van het graf, en verklaarde met luider stemme, dat hij bereid was die belofte te herhalen. Het moet een zeldzaam schouwspel geweest zijn, toen voor dat indrukwekkend gebouw, waarachter de melkwitte koepeldaken van het graf uitstaken, den blanken man te paard verscheen, door een tallooze menigte inboorlingen omringd, wiens [illegible] beraden houding toonde, dat hij besloten [illegible] van zijn buit meester te maken of ten [illegible]. Kort daarop bewoog zich langzaam een [illegible] stoet uit het binnenste van het grafgebouw [illegible] kwam Sinat Mahal in een digt gesloten draagstoel, zooals voor de vrouwen in Indië gebruikelijk is. Haar naam werd afgeroepen toen zij de poort doorging. Daarop volgde de Koning in een palankijn. Kapitein Hogdson trad nader en vorderde zijn wapenen. Alvorens die af te geven, vroeg de Koning of hij Hogdson Bahadoor (d. i. Hogdson de dappere de held) was, en of hij de

belofte plegtig wilde herhalen. De kapitein antwoordde bevestigend, dat de regering had toegestaan, hem en den zoon van Sinat-Mahal het leven te schenken, onder voorwaarde dat zij zich rustig gevangen zou laten nemen, Nogtans, voegde de kapitein er bij, zou hij hem, bij de eerste poging, die werd aangewend om hem te bevrijden, als een hond nederschieten. De grijsaard gaf daarop zijn wapenen af, die de kapitein aan zijn ordonnans overgaf, terwijl hij met getrokken degen naast den palankijn reed. Nadat dezelfde plegtigheid met den zoon des Konings herhaald was, begon de marsch naar de stad, de langste zes mijlen, zegt Hogdson, dien ik ooit heb afgelegd. De palankijn ging langzaam voorwaarts, slechts van een klein hoopje begeleid, en door duizenden gevolgd, waarvan elk den kapitein ieder oogenblik kon nederschieten. De indruk, die zijn kalme en onversaagde houding op de inlanders maakte, moet groot geweest zijn. Zij schenen geheel door het schouwspel betooverd, dat een enkel blank man — zijn vijftig bruine Sowars telden zij niet — zoo geheel alleen hun Koning ontvoerde.

— Berigten uit New-York van 11 Febr. melden, dat de gewezen prefekt van Mexiko, generaal Comonfort, met verscheidene personen van zijn bewind, te New-Orleans was aangekomen. Na elf dagen vechtens hebben de troepen van Zuloaga een provisioneel goevernement ingesteld. Hij herstelde vervolgens het geestelijk en militair gezag en herriep de wetten betreffende den verkoop van kerkelijken eigendom. Ofschoon de stad Mexiko voor de overmagt heeft moeten bukken, is dit niet het geval met het geheele land, altans men had vernomen, dat Juvrez, Parodi en andere legerhoofden, tegen de hoofdstad in aantogt waren en de staten Nieuw Leon, Tamaulipas en Cohahuila de Nieuwe Regering niet wilden erkennen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 23 Febr Het Gemeentehuis heeft met bijna eenparige stemmen, in de zitting van jl. Maandag, de ordonnantie van 27 November des vorigen jaars goedgekeurd, waarbij het goevernement voorloopig de wetgeving, betreffende den interest-taks, opschort.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 25 Februarij.

BEVALLEN (22 Febr.): S. J. Ulrici, geb. Estoppey, D. — (24 Febr.): G. Snoek, geb. de Smit, D.

OVERLEDEN (22 Febr.): G. H. Schweppe, 51 j.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 24 Februarij.

Tarwe in een doen: 129 ℔ j. b. Pools. *f* 305; 127 ℔ o. rb. dito *f* 250.

Rogge prijshoudend: 122 ℔ Odessa *f* 152; 121 ℔ Pruiss. *f* 151; 115, 117, 121 ℔ Petersb. *f* 144, 148, 156.

Garst, Haver en Boekweit zonder handel.

Koolzaad: Buiksloterham 13: Oost-Vriesch 64. Op 9 vaten Olie in April ek. 67. Oct., 69½ £. *Raapolie* op 6 w. *f* 39¾; Vliegend *f* 38½ in stad 41. 1° Mei ek. *f* 37½, ¾; Sept., Oct., Nov., Dec. *f* 38¾. 9. *Lijnolie* op 6/w *f* 32¼; Vliegend *f* 31; 1° Maart *f* 30, ¼; April *f* 30½ Mei ek. *f* 30¾. *Hennipolie* op 6/w. *f* 37¼, Vliegend *f* 36.

SCHIEDAM, 24 Febr. Rogge Verkocht: 144/2 ℔ Arch. *f* 162 kt. — Gerst: 130 2 ℔ Libau *f* 179 kt., 180 6/w. — Moutwijn *f* 12,50, Jenever *f* 18, Amst. Proef *f* 19,25 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1.50 per vat.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 24 Febr. Bruinseels, Pantalon, Tjilatjap.

BATAVIA, 11 Jan. Kramer, Watergeus, Amst. - Feynt, Herman de Ruyter, id. - Haacke, Alcyone, id. - Vonck, Loevesteyn, id. - Stapert, Sara Alida Maria, id. - Tjebbes, Christina Helena, id. - Van der Werf, Stad Dockum, id. - De Boer, Henr. Geertruida, id. - Burggraaf, Gesina, id. - De Vries, Zephir, Rott. - Bunk, Vier Gebroeders, id. - Ulrich, President Ram, id. - Lupcke, Jannetje, id. - Bouten, Kosmopoliet, Dordrecht.

UITGEZEILD.

HELVOET, 24 Febr. Ary Scheffer (st.), Havre. - Earl of Auckland (st.), Londen.

BRIELLE, 24 Febr. Swanland (st.) en Enchantress (st.), beide Hull. - Norfolk (st.), Goole.

MAASSLUIS, 24 Febr. Van der Horst, de Hoop; Noordzee.

LIVERPOOL, 20 Febr. Glas, Magdalena Johanna, Konstantinopel.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 24 Febr. België 2½ pc. 55¾; 4½ pc. 98⅞; Metal. 77⅞ p; Nation. 81; Spanje 1¼ pc. 26; 3 pc. binn. 38¼; Kredieten Prost —.

PARIJS, 24 Febr. Rente kont. 4½ pc. 95.10; op tijd 3 pc. 69.60; Fr.-Oost, Spoorw. 747; Spanje 1½ pc. 26; 3 pc. 37⅞; Rom. Leening —.

MADRID, 23 Febr. Spanje 3 pc. 39.10; 1½ pc. 27.05.

LONDEN, 24 Febr. Cons. op tijd 96⅞; Spanje 1½ pc. 26⅜; Rusland 5 pc. 111; 4½ pc. 99, Holland 4 pc. 100½; 2½ pc. 65½; Peru 4½ pc. 81½; Grenada werkelijke 20¼; uitgest. 6⅛; Sardinië 5 pc. 91; Mexiko 20¼; Wissel op Amst. —.—; Hamb. —.—.

WEENEN, 24 Febr. Metall. 5 pc. 82; Nation. 85¼; Bank-Aktiën 984; Credit Anst. 262¾; Noord-Bahn akt. 186; O.-Fr. Spoorw. akt. 310½; Saltzb. 103; Lomb. Venetiaans. 115; Wissel op Londen 3/m. 10.19; Zilver 5¾; Goud 8.

BERLIJN, 24 Febr. Pruiss. Staats. 4½ pc. 100½; Rusland 5 pc. 107¼; Diskonto 4.

HAMBURG, 24 Febr. Spanje 3 pc. —, 1½ pc. 24¾, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Mexikanen 3 pc. —, Vereinsbank 95, Noord-Duits. bank 80¾, Wissel op Londen 3/m. —.—, kort —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 1½.

FRANKFORT, 24 Febr. Metalliek 5 pc. 76⅞, Spanje 1½ pc. 26, 3 pc. —, Wissel op Londen 116⅞, Parijs —, Weenen 112¼, Amsterd. —, Diskonto 3.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	*f* 55¼	2/m.	Livorno	*f* 39
Zigt	"	" 55⅞	"	Napels	" 79½
2/m.	Bordeaux	" 54¾	"	Petersburg	" 1.69
½/m.	"	" 55½	6/w.	Weenen	" 33
3/m.	Madrid	" 234	"	Augsburg	" 35 1/16
"	Cadix	" 236	"	Frankfort	" 98½
"	Sevilië	" 233	2/m.	Hamburg	" 34⅞
"	Bilbao	" 233	Zigt	"	" 35 3/16
"	Lissabon	" 40	2/m.	Londen	" 11.60
"	Porto	" 40¼	Zigt	"	" 11.67½
2/m.	Genua	" 45¾	Rotterdam		" ⅛

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		24 FEBR.		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	104⅞	a		
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	63 13/16	"	64	64
Dito Dito	3 "	76⅜	"	76 7/16	
Dito Dito	4 "	97	"	97 1/16	97
Amortisatie-Syndikaat	3½ "	91¾	"	91 13/16	
Aand. Handel-Maatsch.	4½ "	135½	"	135⅝	135½
Oost-Ind. Leening	4 "	96	"		
Aand. Holl. Spoorweg			"		
Leening idem	4½ "		"		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "		"		
Maatschappij van Weld.	4 "		"		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ "		"		
Dito *Rothschild*	2½ "		"		
Frankrijk, Certifikaten	3 "		"		
Spanje, Obligatiën	1¼ "	26⅛	"	26 3/16	26⅛
Dito	3 "	44	"		
Dito Binnenlandsche	3 "	37 9/16	"	37 13/16	37 9/16
Amortisable Schuld		16½	"		
Bewijzen Coupon		5⅝	"		
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			"		
Portugal, Obligatiën	3 "	45 13/16	"		
Dito 1856	3 "	45	"		
Uitgestelde			"		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 "	104¼	"	104⅜	104¼
Dito bij idem 1828/1829	5 "		"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	91¼	"		
Dito bij idem 1840	4 "	84¾	"	84⅞	
Dito bij *Stieglitz*	4 "	84¼	"	84⅜	
Dito Nieuwe	4 "				
Dito 5de Serie	5 "	96 1/16	"	96⅛	96⅛
Dito 1855, 6de Serie	5 "	99⅛	"	99¼	99¼
Dito Adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen	5 "		"		
Dito dito dito	4½ "		"		
Inschrijv. in Assignatiën	6 "		"		
Certifikaten van dito	6 "	65¼	"		
Spoorweg Aktiën	5 "	72½	"	73¼	73¾
Polen, Aand. 1835, fl. 500		150¼	"		
Obligatiën	4 pCt.	78½	"		
Pruissen, Oblig.	4½ "		"		
Aandeelen 1854	3½ "		"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek	5 "	73⅝	"	73¾	73 11/16
Dito Rente Amsterdam	5 "	86⅝	"	86⅝	86 11/16
Dito Nationale 1854	5 "	76 11/16	"	77	76 11/16
Dito dito	2½ "	38¼	"	38⅜	38 5/16
Weener Bankaktien	*f*		"		
Dito Aand. fl. 250, 1839			"		
Dito dito " 250, 1854	4 pCt.	348	"		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *L en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rotschild*	5 "		"		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 "		"		
Dito 1839 van £ 100	5 "		"		
Dito 1843 " " 100	5 "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854	4½ "	77	"	77¼	77¼
Dito te Parijs			"		
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	13¾	"	14⅛	
Venezuela, dito 6 pCt thans	4½ "	31	"		
Dito Uitgestelde	2 "	12 5/16	"		
Grenada, Obligatiën	3¼ "	19½	"	19 11/16	19½
Dito Uitgestelde	*f*	6	"	6⅛	
Mexiko, dito	3 "	19½	"	19 9/16	
Nrd.-Amer. Ph. Hope en C. L. A		245	"		
Dito dito L. B			"		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		"		
Amerik. Bank-Aktien			"		
Illinois Spoorw. Aandeelen			"		
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	88¼	"		
Louisiana	5 "	99¾	"		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 "	5 5/16	"		

Bij eenige affaire in Integralen zijn de Hollandsche fondsen prijshoudend gebleven. De Buitenlandsche markt, aanvankelijk willig gestemd zijnde, liep later op eenige verkoopen weder terug.

Koers van het Geld: Beleening 4½ pCt., Prolongatie 4 pCt., Diskonto 4 pCt.

Advertentiën.

(4151) Op heden overleed na een geduldig lijden, tot onze innige droefheid, onze Waarde Vader en Behuwdvader, den Heer JOHANNES VAN STRAATEN, in den ouderdom van ruim 76 jaren. Allen die zijn nuttig werkzaam leven en onze betrekkingen kennen, zullen beseffen wat wij in hem verliezen.

AMSTERDAM, 20 Februarij 1858. J. F. VAN STRAATEN Jz. *Uit aller naam.*

(4155) Heden overleed tot onze innige droefheid, onze waarde Broeder en Behuwdbroeder, de Heer FREDERICUS WILHELMUS CAESAR, in den ouderdom van circa 60 jaren.

AMSTERDAM, 21 Februarij 1858. Dr. C. CAESAR. Uit aller naam.

(4152) In eenen **Manufactuurwinkel** wordt gevraagd, een fatsoenlijk **Jong Mensch**, van de R. C. Godsdienst en niet beneden de 16 jaren oud. Wie hierop mogt reflecteeren, adressere zich onder lett. A. *franco*, bij den Boek- en Muziekhandel van J. V. SCHATTENKERK te Doesborgh.

(1454) Op een aangenaam gelegen dorp wordt in een stil Huisgezin, aan eene **Jufvrouw** Kost en Inwoning aangeboden. Ook aan een of twee **Personen** van den fatsoenlijken stand, twee **Kamers** met Kost en Bediening. Adres *franco* Lett. Y. Z. aan den Boekdrukker G. J. VAN LEEUWEN, Haarlemstraat te Leyden.

LIJDERS

die aan de zoo treurige als hoogst onaangename kwaal lijdende zijn, bestaande in het **ongevoelig afloopen van het water**, kunnende hiervan geholpen worden. Tot nadere inlichting kan men zich met *franco* brief aanmelden, onder letter P. aan het Bureau dezer Courant. (4153)

De Zalf en Pillen van Holloway, een zeer aanbevelenswaardig middel tegen de *roos*. K.... M..., te *Bolswaard*, leed sedert vele jaren aan deze ongesteldheid; en sedert 9 maanden was hij bijna blind en doof daarvan. Hij raadpleegde onderscheidene geneesheeren deswegen, doch de ziekte verslimmerde van dag tot dag en bragt eindelijk zijn leven in gevaar. Zijn goede geest echter verliet hem niet; een zijner kennissen bragt hem eene groote dosis zalf en pillen van Holloway; hij gebruikte dezelven, en de uitkomst was zoo voldoende, dat hij in twee weken tijds, het gezigt en gehoor weder verkreeg, en twee maanden daarna volmaakt hersteld was.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Dépôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, dépôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, dépôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-dépôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Establishment*. (3998)

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN is gedrukt en alom te bekomen:

de TWEEDE DRUK van

VADER BRUNO,

de Kluizenaar van Overveen,

door J. J. VAN DER HORST, R. K. Pr.

Versierd met vier Koperetsen, van J. B. WITKAMP.

Prijs 80 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.